

॥ ३ ॥ भ्रष्टतनूजं छिन्नपक्षबंगं यस्य तं भ्रष्टतनूजांगं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ व्यभिचारो धर्मातिक्रमः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ शोचता कथमियमत्र वसतीति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ द्विषणवत्तरो बलवत्तरो

सिद्धमन्नंतयादत्तंबलिमंत्रोपबृंहितं ॥ भुक्त्वा तस्मादुभौ भूमौ सुप्तौ तावन्मोहितौ ॥ ३ ॥ मुहूर्त्तात्यतिबुद्धस्तु सुपर्णो गमनेऽप्यया ॥ अथ भ्रष्टतनूजांगमात्मानं
ददृशे खगः ॥ ४ ॥ मांसपिंडोपमोऽभूत्समुखपादान्वितः खगः ॥ गालवस्तंतथा दृष्ट्वा विमनाः पर्यपृच्छत ॥ ५ ॥ किमिदं भवता प्राप्तमिहा गमनजं फलं ॥ वासो य
मिह कालं तु कियंतं नो भविष्यति ॥ ६ ॥ किं नु ते मनसा ध्यातमशुभं धर्मदूषणं ॥ न त्वयं भवतः स्वल्पो व्यभिचारो भविष्यति ॥ ७ ॥ सुपर्णो था ब्रवीद्विप्रं प्रध्यातं वै म
या द्विज ॥ इमां सिद्धामितो नेतुं तत्र यत्र प्रजापतिः ॥ ८ ॥ यत्र देवो महादेवो यत्र विष्णुः सनातनः ॥ यत्र धर्मश्च यज्ञश्च तत्रेयं निवसेदिति ॥ ९ ॥ सोऽहं भगवतीं याचे
प्रणतः प्रियकाम्यया ॥ मयैतन्नाम प्रध्यातं मनसा शोचता किल ॥ १० ॥ तदेवं बहुमानात्ते मये हानीप्सितं कृतं ॥ सुरुतं दुष्कृतं वा त्वं माहात्म्यात् क्षंतुमर्हसि ॥ ११ ॥
सा तौ तदा ब्रवीत्तुष्टापतगेंद्रद्विजर्षभौ ॥ न भेतव्यं सुपर्णोऽसि सुपर्णत्यजसंभ्रमं ॥ १२ ॥ निदितास्मि त्वया वत्सन च निंदां क्षमाम्यहं ॥ लोकेभ्यः सपदि भ्रष्टे यो मां
निंदेत पापकृत् ॥ १३ ॥ हीनयाऽलक्षणैः सर्वैस्तथाऽनिंदितयामया ॥ आचारं प्रतिगृह्णत्यासिद्धिः प्राप्तेयमुत्तमा ॥ १४ ॥ आचारः फलते धर्ममाचारः फलते धनं ॥
आचारान्छ्रियमाप्नोति आचारो हंत्यलक्षणं ॥ १५ ॥ तदा युष्मन् खगपते यथेष्टं गम्यतामिति ॥ न च ते गर्हणीयाऽहं गर्हितव्याः स्त्रियः क्वचित् ॥ १६ ॥ भवितासि य
था पूर्वबलवीर्यसमन्वितः ॥ बभूव तुस्ततस्तस्य पक्षौ द्विषणवत्तरो ॥ १७ ॥ अनुज्ञातस्तु शांडिल्या यथागतमुपागमत् ॥ नैव चासादयामास तथारूपांस्तुरंगमान्
॥ १८ ॥ विश्वामित्रो यतं दृष्ट्वा गालवं चाध्वनिस्थितः ॥ उवाच वदतां श्रेष्ठो वै न ते यस्य सन्निधौ ॥ १९ ॥ यस्त्वया स्वयमेवार्थः प्रतिज्ञातो मम द्विज ॥ तस्य कालोऽपव
र्गस्य यथा वामन्यते भवान् ॥ २० ॥ प्रतीक्षिष्याम्यहं कालमेतावंतं तथा परं ॥ यथा संसिध्यते विप्रसमार्गस्तु निशम्यतां ॥ २१ ॥ सुपर्णो था ब्रवीद्दीनं गालवं भृशदुः
खितं ॥ प्रत्यक्षं खल्विदानीं मे विश्वामित्रो यदुक्तवान् ॥ २२ ॥ तदा गच्छ द्विजश्रेष्ठ मंत्रयिष्याव गालव ॥ नादत्वा गुरवेशक्यं कृत्स्नमर्थं त्वया सितुं ॥ २३ ॥ इति
श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानपर्वणि गालवचरिते त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ ११४ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अपवर्गस्य फलप्राप्तेः ॥ २० ॥ निशम्यतां विचार्यतां ॥ २१ ॥ २२ ॥ आसितुं स्थातुं ॥ २३ ॥ इति उद्योगपर्वणे लंकंडीये भारतभावे दीपे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ७३ ॥